

ערב

תוספות מסכת בבא מציעא דף נז עמוד ב
לספק סלתות מארבע ועמדו משלש - וכן בזוזי אם נתן ק' זוזי לאדם שיחזיר להקדש מאה
ועשרים אסור דאפילו מדאורייתא נראה דאסור דחשיב כאילו מקבל מלוה עצמו כמו (קדושין דף
ז.) תן מנה לפלוני ואקדש אני לך דמקודשת מדין ערב דחשוב כאילו קבלה ממנו

מלוה ← ערב ← לוה. (כשליחות)

תוספות מסכת בבא מציעא דף נז עמוד ב
לספק סלתות מארבע ועמדו משלש - וכן בזוזי אם נתן ק' זוזי לאדם שיחזיר להקדש מאה
ועשרים אסור דאפילו מדאורייתא נראה דאסור דחשיב כאילו מקבל מלוה עצמו כמו (קדושין דף
ז.) תן מנה לפלוני ואקדש אני לך דמקודשת מדין ערב דחשוב כאילו קבלה ממנו

חידושי הריטב"א מסכת קידושין דף ז עמוד א

ערב לאו אף על גב דלא מטי הנאה לידיה משתעבד. פי' לאו למימרא דלא מטי ליה שום הנאה דאם כן במאי משתעבד, אלא לומר דאע"ג דלא מטי לידיה הנאת המעות שהוציא המלוה ולא הגיע לידו של ערב לא כסף ולא שוה כסף, אפילו הכי משתעבד בהנאה דמטי ליה שהלוח לזה על אמונתו, דהנאה בכל דוכתא חשובה ככסף כדפרישנא בכמה דוכתי,

Insurance Policy, paid in social currency

חידושי הריטב"א מסכת קידושין דף ז עמוד א

ערב לאו אף על גב דלא מטי הנאה לידיה משתעבד. פי' לאו למימרא דלא מטי ליה שום הנאה דאם כן במאי משתעבד, אלא לומר דאע"ג דלא מטי לידיה הנאת המעות שהוציא המלוה ולא הגיע לידו של ערב לא כסף ולא שוה כסף, אפילו הכי משתעבד בהנאה דמטי ליה שהלוה לזה על אמונתו, דהנאה בכל דוכתא חשובה ככסף כדפרישנא בכמה דוכתי,

Complex financial arrangement

מלוה (הלואה) ← לזה

ערב (ביטוח) ← מלוה

מלוה (הנאה=\$) ← ערב

רמב"ם הלכות מכירה פרק יא הלכה טו

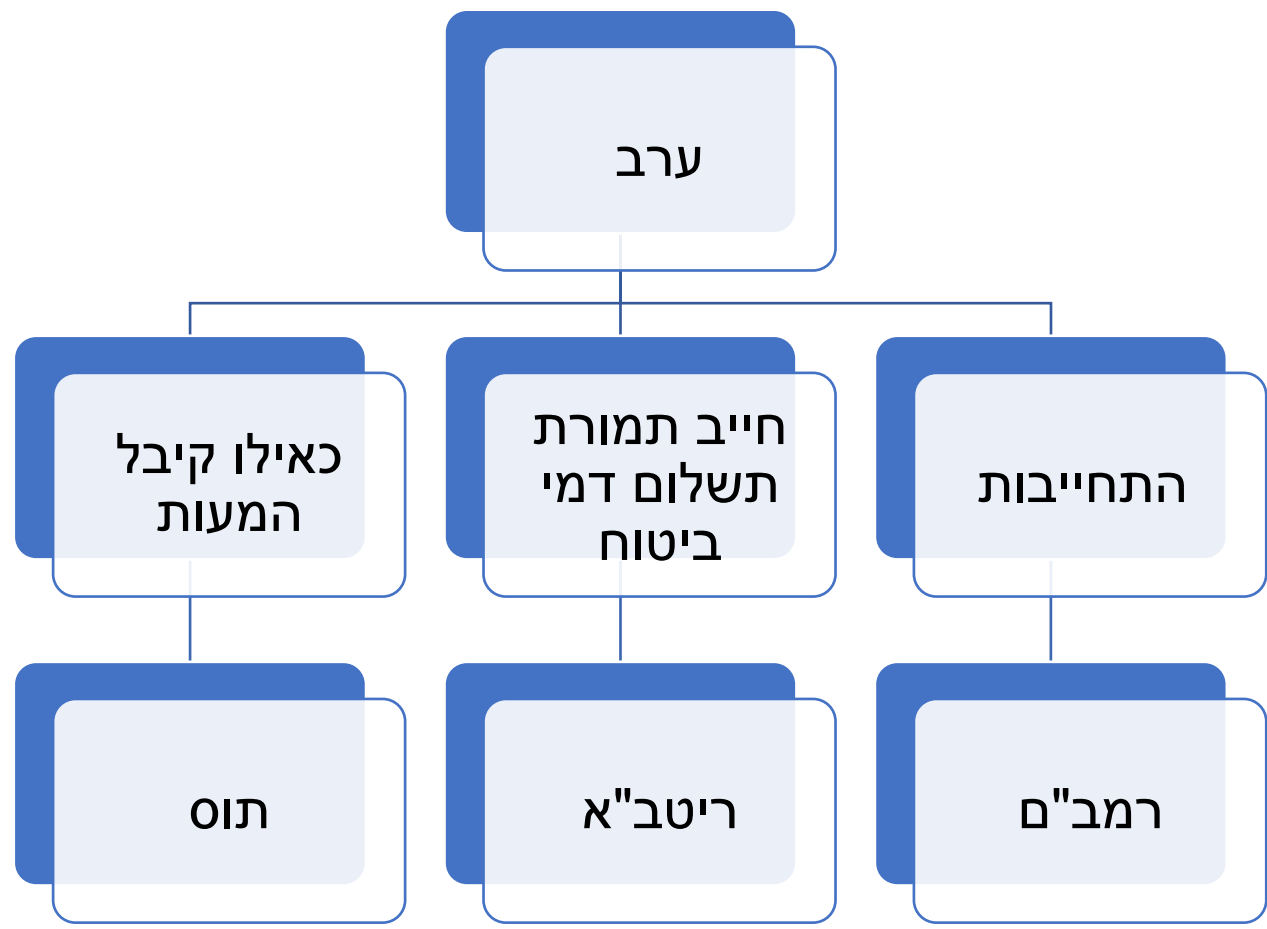
המחייב עצמו בממון לאחר בלא תנאי כלל, אף על פי שלא היה חייב לו כלום הרי זה חייב,

שדבר זה מתנה היא ואינה אסמכתא, כיצד האומר לעדים הוו עלי עדים שאני חייב לפלוני מנה, או שכתב לו בשטר הריני חייב לך מנה אף על פי שאין שם עדים, או שאמר לו בפני עדים הריני חייב לך מנה בשטר, אף על פי שלא אמר אתם עדי, הואיל ואמר בשטר הרי זה כמי שאמר הוו עלי עדים וחייב לשלם, אף על פי ששניהם מודים והעדים יודעים שלא היה לו אצלו כלום, **שהרי חייב עצמו,** **כמו שישתעבד הערב,** וכזה הורו רוב הגאונים.

Direct Personal Obligation

רמב"ם הלכות מכירה פרק יא הלכה טו
המחייב עצמו בממון לאחר בלא תנאי כלל, אף על פי שלא היה חייב לו כלום הרי זה חייב,
שדבר זה מתנה היא ואינה אסמכתא, כיצד האומר לעדים הוו עלי עדים שאני חייב לפלוני מנה, או
שכתב לו בשטר הריני חייב לך מנה אף על פי שאין שם עדים, או שאמר לו בפני עדים הריני חייב
לך מנה בשטר, אף על פי שלא אמר אתם עדי, הואיל ואמר בשטר הרי זה כמי שאמר הוו עלי עדים
וחייב לשלם, אף על פי ששניהם מודים והעדים יודעים שלא היה לו אצלו כלום, **שהרי חייב עצמו,**
כמו שישתעבד הערב, וכזה הורו רוב הגאונים.

ערב (התחייבות אישית) ← מלוה

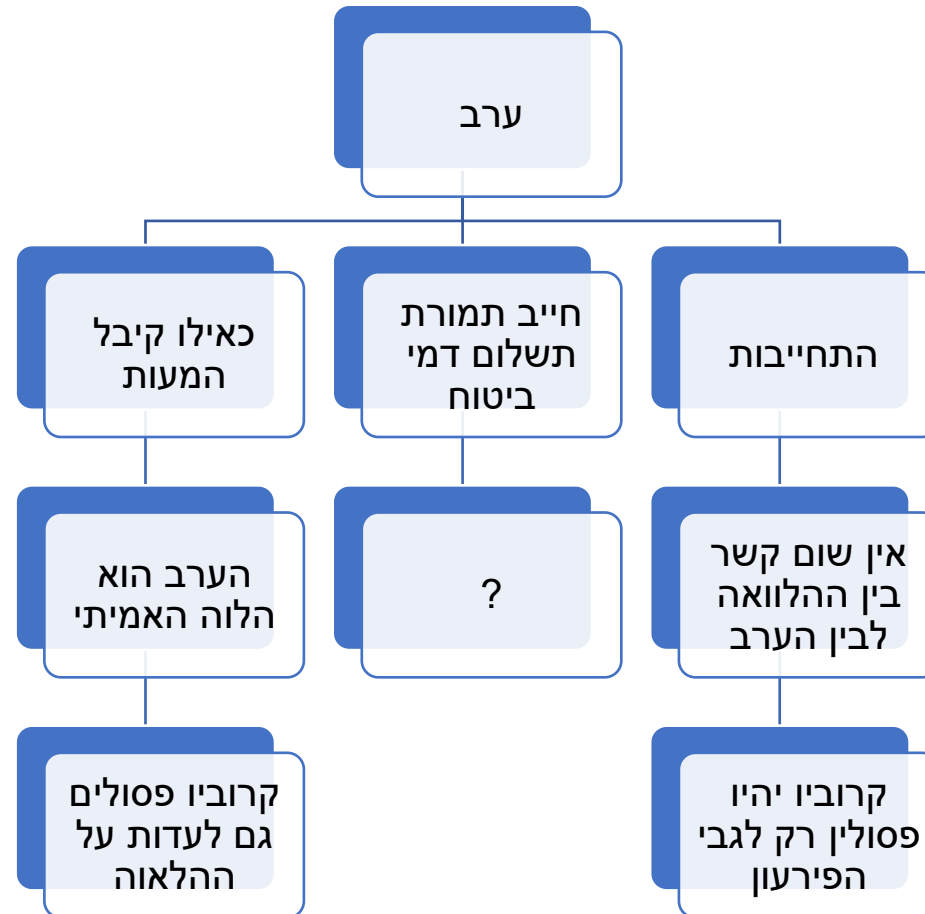
נ"מ - עדים קרובים לערב

תלמוד בבלי מסכת מכות דף ז עמוד א
אילעא וטוביה קריביה דערבא הוה, סבר רב פפא למימר: גבי לוח ומלוח רחיקי נינהו, א"ל רב הונא
בריה דרב יהושע לרב פפא: אי לית ליה ללוח, לאו בתר ערבא אזיל מלוח?

רש"י מסכת מכות דף ז עמוד א
אילעא וטוביה - עדי הלואה היו קרובין אל הערב.

חידושי הרמב"ן מסכת מכות דף ז עמוד א

אלעא וטוביה קריביה דערבא הוו. פרש"י ז"ל שהיו עדי הלואה, **והראב"ד ז"ל (בהשגות על הרי"ף) כתב שטענותיהן על עסקי פרעון**, כגון שאמר לו לזה למלוה פרעתיך ובטענה זו נפטר הערב, והביא עדים שלא פרעו ונמצא הערב מתחייב לפרעו, אלא שהיו העדים קרובים לערב, וזה הפירוש יותר נכון ומחזור **שאם היו עידי הלואה ואמרו שראובן הלואה לשמעון ולוי ערב ולוי זה טוען ואומר לא היו דברים מעולם, למה לא יהא נאמן לגבי שמעון ולא לגבי לוי ומה ענין זה לזה**, והיכי אמרי' בגמ' לאו בתר ערבא אזיל, הא ודאי לא אזיל בתריה דהא אין כאן עדות שהיה לו ערב, ולמה אתה קורא אותו ערב אטו אם אמרו שנים ראובן הלואה לשמעון מנה וללוי מנה והן קרובין ללוי נפסלין לגבי שמעון, והא נמי להא דמיא, אלא ודאי יפה כיון הראב"ד ז"ל שאמר שכבר נודע בעדים אחרים שזה ערב לזה אלא שהלואה טוען פרעתי, וע"ז אמרו לאו בתר ערבא אזיל דלא אפשר למימר דלא פרע ליה אא"כ אתה מחייב הערב.

קידושין מדין ערב

תוספות מסכת בבא מציעא דף נז עמוד ב
לספק סלתות מארבע ועמדו משלש - וכן בזוזי אם נתן ק' זוזי לאדם שיחזיר להקדש מאה
ועשרים אסור דאפילו מדאורייתא נראה דאסור דחשיב כאילו מקבל מלוה עצמו כמו (קדושין דף
ז.) תן מנה לפלוני ואקדש אני לך דמקודשת מדין ערב דחשוב כאילו קבלה ממנו

רבינו חננאל

כיון דאיכא האי גונא הערב חייב לשלם כמאן דקביל הוא בידיו דאמי, הכא נמי אמרינן דיבורא תן
לפלוני קבלה היא.

חידושי הריטב"א מסכת קידושין דף ז עמוד א
ערב לאו אף על גב דלא מטי הנאה לידיה משתעבד. פי' לאו למימרא דלא מטי ליה שום הנאה דאם
כן במאי משתעבד, אלא לומר דאע"ג דלא מטי לידיה הנאת המעות שהוציא המלוה **ולא הגיע לידו**
של ערב לא כסף ולא שוה כסף, אפילו הכי **משתעבד בהנאה** דמטי ליה שהלוח לזה על אמונתו,
דהנאה בכל דוכתא חשובה ככסף כדפרישנא בכמה דוכתי, הכא נמי אף על גב דלא מטי לידיה
הנאת מנה עצמו מקניא נפשה בההיא הנאה דשויה פרוטה דיהיב מנה לפלוני בדבורה, **מיהו כל**
מקודשת דאמרינן בשמעתין היינו כשאמר הוא, שאמר לה הרי את מקודשת לי **באותה הנאה**
שנתתי לפלוני מנה בדבורך, ולא דמיא הא למאי דאמרינן לקמן (ח' ב') תנם לאבא ולאביך אינה
מקודשת, דהתם לא אמרה ואקדש אני לך וכיון דכן דיחוייה קא מדחי ליה מה שאין כן בזו.

רמב"ם הלכות אישות פרק ה הלכה כא

האשה שאמרה תן דינר לפלוני מתנה ואתקדש אני לך ונתן ואמר לה הרי את מקודשת לי בהנאת
מתנה זו שנתתי על פיך הרי זו מקודשת, אף על פי שלא הגיע לה כלום הרי נהנית ברצונה
שנעשה ונהנה פלוני בגללה. וכן אם אמרה לו תן דינר לפלוני מתנה ואתקדש לו ונתן לו וקידשה
אותו פלוני ואמר לה הרי את מקודשת לי בהנאת מתנה זו שקבלתי ברצונך הרי זו מקודשת.

קידושין מדין ערב

הנאה

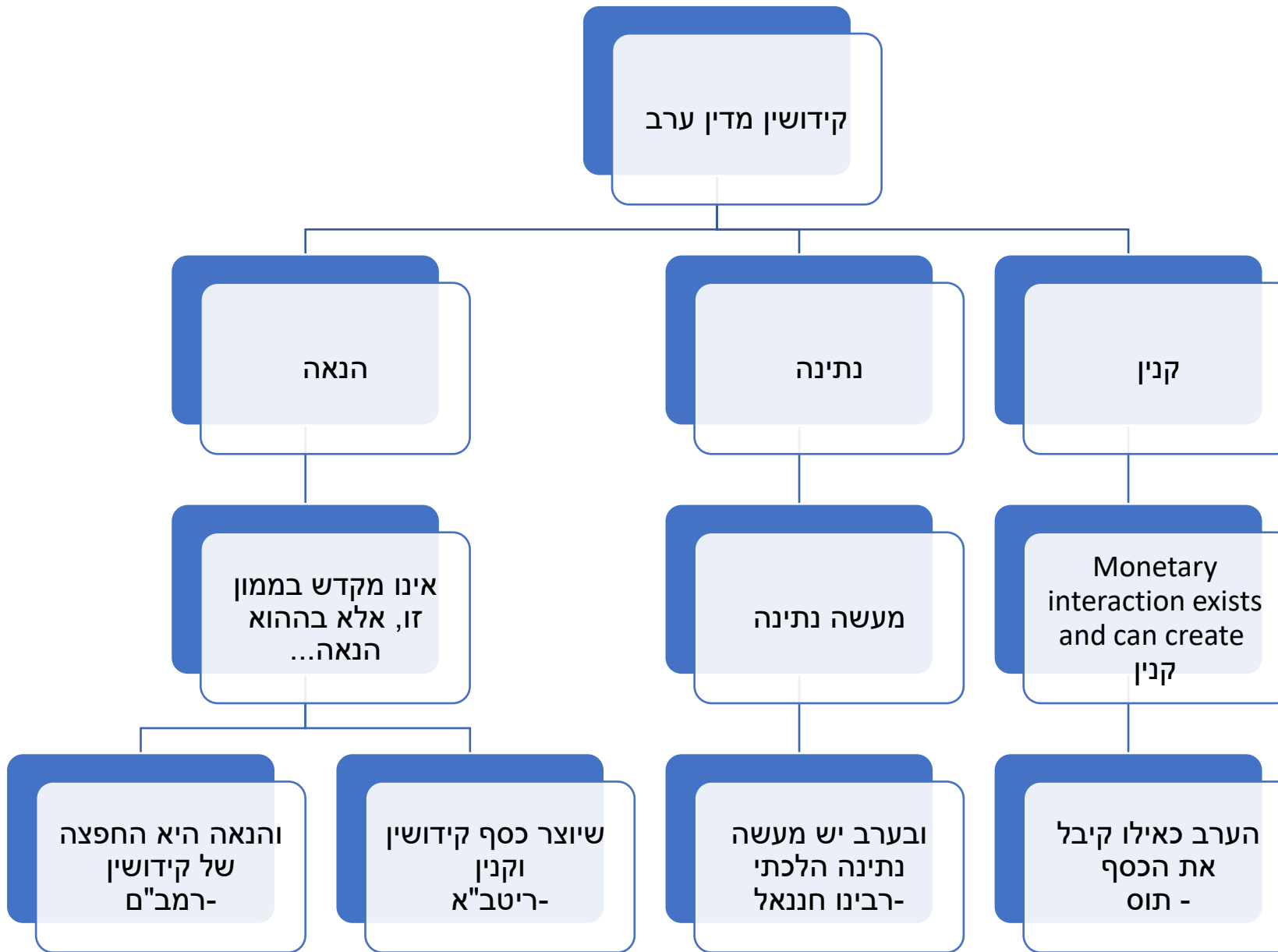
נתינה

קנין

אינו מקדש בממון
זו, אלא בהוא
הנאה...

מעשה נתינה

Monetary
interaction exists
and can create
קנין

רש"י מסכת קידושין דף ז עמוד א
ואקדש אני לך - וכשנתנו לו א"ל התקדשי לי מקודשת ואף על גב דלא מטי הנאה לידה.
מדין ערב - ממה שמצינו בתורה שהערב משתעבד למלוה אנו יכולין ללמוד.

ר' חננאל בן שמואל (בשיטת הקדמונים) מסכת קידושין דף ז עמוד א

והאי דקאמר מקודשת מדין ערב הכין פירושיה, כמו שמצינו במי שמלוה את חבירו על ידי ערב שאמר הערב למלוה אם לא יפרע לך הלואה חוב שלך אני אשלם לך תחתיו. ואמרנו שהערב אף על פי שלא לקח מן המלוה כלום ולא הגיעה הנאה לידו חייב לשלם למלוה הואיל ושמע ממנו וקבל ערבותו, כמו כן נמי זו האשה אף על פי שלא הגיע לה כלום הרי נקנית כשעשה רצונה ונהנה פלוני בגללה: